

Umsgaard: Ja, saa skal jeg blot tilføje, at der da maa være saameget mere Grund til at haabe, at dette Lovforslag ogsaa vil møde en velvillig Modtagelse der, hvor det nu kommer hen.

Beutner: Jeg skal dog til den ærede Ordførers Udtalelse tilføje, at det forholder sig rigtignok saaledes, at de Ændringer, der nu ere vedtagne i Lovudkastet, have været Gjenstand for Forhandling med en Deel af de Herrer, som havde gjort de største Indvendinger mod Lovudkastet, men at disse Mænd paa den anden Side ogsaa have frasøgt Betydeligt af de Forordninger, som oprindeligt vare stillede, og have meget modificeret dem.

Formanden: Hvis Ingen ellers begjærer Ordet, bliver Lovudkastets Vedtagelse at afstemme (Ophold). Da Lovudkastet har været trykt omdeelt paa de Herrer's Pladser, saaledes som det er afstemt ved 2den Behandling, og altsaa er fuldkommen bekendt for ethvert af Thingets Medlemmer, mener jeg, at det kan undgaaes at oplæse hele Lovudkastet, der bestaaer af over 100 Paragrapher, og at Oplæsningen kan indskrænkes til de Paragrapher, som have modtaget Forandring ved de Ændringsforslag, der ere blevne vedtagne i dette Møde, forsaavidt disse ikke have været blotte Redaktionsforandringer.

Da Ingen yttrede sig herimod, oplæstes Lovforslagets §§ 2, 12, 21, 44, 93 og 94, hvorefter

Forslag til Bygningslov

for

Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder

(See Anhang Sp. 641 ff.)

fattes i dets Heelhed under Afstemning og vedtogs eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at tilstille Formanden i det andet Thing, med Anmodning om dets Fremme der.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er 1ste Behandling af Sagen, angaaende Bestemmelser med Hensyn til Valg for Landstingets Vedkommende af to lønede Revisorer for det Regnskab, der i Genhold til Finantsloven for 1855—56 bliver at aflægge.

(Udvalgets Betænkning findes i Anhang B. Sp. 427—432.)

Ordføeren (Lehmann): Det høitærede Thing vil have seet, at det kun er eet Punkt, som Udvalget har fundet Anledning til at undergive særlig Overtøelse. Det er nemlig det Spørgsmaal, hvilket Statsregnskab der skulde være Gjenstand for den Revision, med Hensyn til hvilken vi nu skulle fastsætte Instruxen og Bederlaget. Det forekommer mig aldeles klart, at, i og for sig betragtet, maa Rigsdagen være berettiget til at gennemgaae Regnskabet med Hensyn til de Finantslove, som den har vedtaget, altsaa ogsaa for hele det indværende Aar; men dette er efter Udvalgets Formening undergaaet en Forandring ved Anerkjendelsen af Fællesforfatningen, idet Regjeringen, efterat den er traadt i Kraft, har en forfatningsmæssig Ret til, med Hensyn til alle Fællesudgifter, at tage Beslutning i Ministerconferencen under de foreskrevne Former, imod at denne Beslutning senere bliver at retfærdiggjøre for Rigsrådet. Ved Fællesforfatningens Anerkjendelse har, efter min Overbeviisning, Rigsdagen givet Afkald paa at revidere og decidere Regnskabet efter den 2den October 1855; derimod er dens Ret aldeles usformeenet for Tiden indtil den 2den October. Smidlertid troer jeg neppe, at der imellem sagkyndige Folk kan være deelte Meninger om, at det, at ville gjøre denne Ret gjældende, vilde støde paa uovervindelige practiske Hindringer; thi det er ikke muligt at dele et Regnskab efter en vilkaarlig fastsat Termin, midt i et Regns-